

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 23. Charonense Monasterium penitus destructum, atque intercepti Portu
- Regiensum libri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII. A. C. 1682. testantes, qui Regis sui, Ducisque regimini, ac legibus pertinaciter sese opponere, affixisque publicis declarationibus plures ad novam rebellionem concitare non erubuerunt, quinimo quædam etiam ipsius Senatus decreta in ignem conjicientes, pudendo sane fanaticismo ipsum Regem excommunicarunt: Ex his præcipue in opem vocabant quendam mulierculam, quæ sese *suavem Cantatricem* appellitans, Ramscyum Prædicantem Regi addictum in Templi cathedra duris verberibus affecit, crinibusque prehensum per scabæ gradus deorsum traxit. Vocabatur hæc furia in iudicium, quam tamen adeo suæ proterviæ non pœnituit, ut non modo in suos Iudices, sed & in ipsum Regem diris criminationibus omnem bilem effunderet: quapropter capitis supplicio promeritas sui furoris pœnas dedit.

§. XXIII.

Charonense Monasterium penitus destructum, atque intercepti Portu-Regienfium libri.

Hode vie de Louis XIV. Jam supra meminimus, quod Innocentius XI, edita Bulla electionem novæ Superioris in Monasterio Charonenfi confirmavit, ac Parlamenti decretum, quo
l. 40. p. 219.
Abregé de l'Hist. Eccl.
t. 13. p. 439.

quo Abbatissa per regiam nominatio- Sæc. XVII.
 nem intrusa protegebatur, irritum de- A. C. 1682.
 clararit: cum vero hæ Moniales Pon-
 tificis mandato obtemperarent, inde *Confid. sur*
 iterato Parisiensis Archiepiscopi, Regii- *les aff. de*
 que Confessarii indignationem sibi ac- *l'Ecclise &c.*
 cersebant. Hi enim suam aucto-
 ritatem harum pertinacia graviter læ-
 sam rati, ad ultionem denuo Parla-
 mentum incitarunt: Accessit insuper ea
 iniquitas temporis, quo Gallicani Cleri
 Præsules ob Pontificis Bullas contra
 Regiam, & Gallicanæ declarationis
 causam editas irritati, liberius Curia
 Romanæ obloquebantur: unde Rhe-
 mensis Archiepiscopus ulcus refricandi
 occasionem nactus, in pleno Præsulum
 confesso perorans exposuit, „Regi Su-
 „periolem nominandi potestatem jure
 „regalium competere, nec Papam de-
 „buisse ad simplicem Monialium rela-
 „tionem in propria causa, parte altera
 „non audita, sine judiciali cognitione,
 „& re nec appellationis via, nec dene-
 „gatae justitiæ titulo Romam devoluta
 „Judicem agere, minus vero irrita de-
 „clarare, quæ auctoritate Regis atque
 „Archiepiscopi acta fuissent. Hanc e-
 „nim agendi rationem sacris Canoni-
 „bus, & Ordinariorum juribus palam
 „adversari.„ Quamvis Præsulum po-
 tissimis haud incognitum esset, quod

Sæc. XVII. tota Charonensis causa summo Pontifici non modo per solas Monialium relationes, sed plurium etiam Præfulum & Procerum querelas plene perspecta fuisset, & aliunde in notoria Regalium causa, ubi de Ecclesiastica libertate agitur, haud requiratur judicialis causæ cognitio, nihilominus collisionem cum sede Apostolica honestandi necessitas ceterorum applausum extorsit; his eo pronius suffragabatur Parlamentum, quod edito decreto cunctas Moniales in exilium detrudi, & Monasterium dividendi præcepit: mox igitur emittuntur regii satellites, qui has Virgines vi comprehensas e suo Asceterio extrahunt, in Templo Altaria evertunt, sacraque loca profanant: Miserae autem Moniales ad rusticorum villas, aliae suis laboribus, aliae mendicato victum quæsituræ profugiunt, non paucæ in extremas ærumnas conjectæ, misere pereunt.

Eodem anno Mense Octobri Archiepiscopo Parisiensi nuntiatum, quod Portu-Regienses Theologi quamplurimos libros sacræ Sedi, Regi, ac Præfulibus injurios, ac præsertim secundam Arnaldi Apologiam pro Catholicis contra Juriei Prædicantis Calviniani calumnias necnon reliquam primæ Apologiæ partem, & lectionem

S. Scri-

S. Scripturæ contra Maletum, ad va- Sæc. XVII.
 rias urbes devehî molirentur: Inde a- A. C. 1682.
 cuebatur vigilantia Archiepiscopi, qui
 annuente Rege in præcipuis Franciæ
 urbibus advectas mercium cistas per-
 lustrari iussit, nec inutili cautela; quip-
 pe haud multo post deprehendebantur
 in oppido sancti Dionysii quidam fasci-
 culi, quibus ejusmodi libri erant com-
 pacti, eodemque tempore ibidem de-
 tinebatur quidam nauta, qui quatuor
 ejusmodi sarcinas ad Duboium Diony-
 siopolitani Nosocomii Sacellanum dire-
 ctas advexerat: quocirca hic idem Cle-
 ricus unacum pluribus aliis hujus doli
 confectis custodiæ datur: insuper paulo-
 post quidam auriga tres iterum fascicu-
 los ad præfatum Sacellanum directos
 Rothomago adduxerat: mox ergo
 auriga a Prætoze interrogatus, hos
 libros sibi a P. Du Breuil Oratorii Sa-
 cerdote commissos fuisse fatebatur: hic
 igitur ad carceres ducitur, pluresque
 alii, ad quos hi libri directi erant, aut
 exilio, aut pecuniaria multa, aut diu-
 turno ergastulo multantur, & quam-
 vis Du Breulius se rei inscium, & a
 quodam scurra deceptum fuisse testare-
 tur, ad varios tamen carceres rapta-
 tus, diu graves perpeffus est æumnas:
 cum autem Abbatia San - Cyrani, cui
 Abbas olim præerat Barcos celebris
 Por-

Sæc. XVII. Portu-Regienſis Scriptor, famoſa eſſet
 A. C. 1682. illa officina, ex qua ejuſmodi libri ma-
 gno numero prodierant, hinc illo fatiſ
 functo Abbas, ut vocant Commenda-
 tarius, cunctos Religioſos inde detur-
 bari petiit: nec ejuſ propoſito deerat
 Pater de la Chaiſe, qui a Rege decre-
 tum impetravit, vi cujuſ præcipui hu-
 juſ Abbatix Religioſi in varia monaſte-
 ria amandati fuere. Ceterum inter-
 ceptorum ejuſmodi librorum Authorem
 fuiſſe Arnaldum, ipſemet prodiderat ſua
 epiſtola, quam ad Tellierum Rhemen-
 ſem Archiepiſcopum die decima ſeptima
 Januarii anni ſequentiſ perſcripſit.

§. XXIV.

Rationaliſtarum ſecta in Anglia.

Ab eo tempore, quo novandi prurigo,
 novasque Religiones ad arbitrium
 ſub Reformationiſ obtentu procudendi
 libertas invaluit, omnes ſectarii in te-
 nebris Andabatarum more inter ſe di-
 gladiabantur, certa que fidei regula, ſci-
 licet infallibili Eccleſiæ auctoritate de-
 ſtituti, veluti parvuli fluctuantes omni
 falſitatis, dubique vento circum-
 acti, in univerſalem Pyrrhorismum
 prolabebantur: hoſ inter alii non-
 niſi ea, quæ ratio dictat, credenda exi-
 ſtimant, ipſamque religionem rationi oppo-